

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes in Passionem Et Resvrrrectionem D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

Meditatio 30. De iterata petitione mortis Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59870)

MEDITATIO
TRIGESIMA.

DE ITERATA IVDÆORVM
apud Pilatum petitione mor-
tis Christi.

EVANGELIUM.

RESPONDIT Pila- *Ioan. 19.*
tus Iudæis: accipite
eum vos & crucifigi-
te: ego enim non in-
uenio in eo causam.

Responderunt ei Iudæi. Nos legem
habemus, & secundum legem debet
mori, quia filium Dei se fecit. Cum
ergo audisset Pilatus hunc sermo-
nem, interrogauit Iesum, unde es
tu? Iesus autem responsum non de-
dit ei. Dixit ei Pilatus. Mihi non lo-
queris? Nescis quia potestatem ha-
beo crucifigere te, & potestate ha-
beo dimittere te? Respondit Iesus:
Non haberes potestatem aduersus
me ullam, nisi tibi esset datum desu-
per

per: Propterea, qui me tradidit tibi, maius peccatum habet. Exinde querebat Pilatus dimittere eum. Iudæi autem clamabant; Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris. Pilatus cum audisset hos sermones adduxit foras Iesum, & sedit pro tribunali, & dixit Iudæis: ecce Rex vester. Illi autem clamabant: Tolle, tolle, crucifige eum. Dicit eis Pilatus: Regem vestrum crucifigam? Responderunt Pontifices. Non habemus Regem, nisi Cæsarem.

FIGURA.

Dan. 6.

CUM Danielem à Satrapis per invidiam accusatum, apud se Darius Rex cuperet liberare: Satrapi à institerunt, ut neci daretur, denunciante regi, negligentem illum legum Persicarum videri, nisi Danielem condemnaret.

PROPHETIÆ.

Psal. 63.

FILII hominum dentes eorum arma, & sagitta, & lingua eorum gladius acutus.

Lin.

Linguis suis dolosè agebant, venenum Psal. 65.
 aspidum sub labijs eorum. Quorum os Psal. 13.
 maledictione & amaritudine plenum est:
 veloces pedes eorū ad effundendum san-
 guinem.

CONSIDERATIONES.

VT nihil relinqueretur, quod dolori- *i. Punctum.*
 bus exhausto Saluatori augere posset
 cruciatum, vide vt omnes rationes &
 modi ad eum liberandum excogitati, in
 maiores ipsius pœnas & ignominiam
 verterint. Primum, quod Pilatus inno-
 centiam Christi probaret, hinc factum
 est, vt Iudæi illum plurimis mendacijs
 & calumnijs infamarent. Deinde, quod
 cogitatu est horribilius, quod Pilatus
 Barrabam cum Christo composuerit, vs
 facilius dimitteretur Christus, causam
 dedit, vt cum maiori infamia præfer-
 rent illi latronem publicum: Christum
 verò, vt hominem pestilentissimum, de
 medio tollendum clamarent. Tertia ra-
 tio, qua Pilatus condemnationem Chri-
 sti reiicere conatus est, cum eum ad He-
 rodem mitteret, nouam illi infamiam
 conciliauit, & nouas vexationes, vt illu-
 deretur tanquam stultus. Quarta, qua
 per flagellationem vitam saltem illi ser-
 uaturum se sperabat, maiorū malorum
 Christo.

Christo fuit initium: Iudæi enim hac à Pilato accepta licentia, plus illi vexationum attulerunt, curantes vt spinis coronaretur, alijsq; modis variè deluderetur. Quintò, cùm Pilatus ad mitigandam, vt putabat, Iudæorū iram ostendit sic flagris conestum & malè acceptum: dedit illi maius coram toto populo attulit, quare & acrius institerunt, vt planè de medio tolleretur. Deniq; cùm difficilem se præberet Pilatus, & absoluendi causas quæreret, occasionē Iudæis dedit, vt quando alia nulla via succederet, inuenirent certam quandam, qua facile Pilatum impellerent, ad obtemperandum voluntati suæ: vt nempe obijcerent illi gratiam & honorem Imperatoris. Hæc fuit fossa, in quam miser Pilatus incidit; vt pateretur, timore Cæsaris offendendi, ad condemnandum Saluatorem se induci.

Dixerunt Iudæi: *Secundùm legem debet mori, quia filium Dei se fecit.* Vidè quàm verè dicant Iudæi, quamuis malo animo & diuerso sensu, atque sic fieri conueniebat. Cùm enim Christus esset verus Dei filius, necesse erat illū mori: conuenit enim vt artifex, qui opus aliquod facit, idem reficiat. Per filium Dei, Verbum æternum, vniuersi conditi su.

tisumus: *Omnia per ipsum facta sunt:* ab *Ioan. 2.*
 eodem redimi nos æquum erat. Sic lex
 tot sacrificijs nihil aliud indicabat, nisi
 mortem filij Dei, & tot Prophetarū vo-
 ces hoc vnum sonabant Oportet mori *Zach. 9.*
 Christum & sanguine testamenti edu-
 cere captiuum genus humanum, è po-
 testate Diaboli.

Benedicte Iesu, nullane tibi alia ratio
 fuit vulnerum nostrorū curandorum,
 quam vt tantum pœnarum & oppro-
 briorum sustineres? Sanè verò complu-
 res sed nulla erat, in qua clarius infinita
 tua bonitas & sapientia eluceret. Boni-
 tas, quia sine vlla tui obligatione, sine
 vilo nostro merito, elegisti eā rationem
 quæ difficillima esset: vt parturires nos
 tanquam mater cum tanto tuo dolore
 & molestia, Sapientia, quæ vt in creatio-
 ne potentia, sic hæc in redemptione cla-
 rissimè à te ostensa est, eò quod inuenit
 modum cõuenientissimum nostræ cul-
 pæ, artificiosissimum ad fallendum dæ-
 monem, suauissimum ad trahenda cor-
 da nostra ad te, ad amorē scilicet, & imi-
 tationem tui.

Responderunt Pontifices: *Non habemus Regem nisi Cæsarem:* Infelices Iu-
 dæi, quos vsq; eò tenebris inuoluit cæca
 inuidia, vt abiecta libertate maluerint
 serui

Dan. 9.

Ioan. 1.

Matt. 21.

Luc. 19.

serui esse terreni Cæsaris, quàm regnum æternum obtinere cum Christo. Prætulērunt intolerabile iugum dæmonis, Ierui & suauis iugo Christi. Tum merito suo desijt esse populus ille electus Dei, ut inquit Propheta Daniel: Et non erit eius populus, qui cum negaturus est. Tum lux illa qua venit in mundum ut illuminaret omnem hominem uenientem in hunc mundum, cum à Iudæis nõ reciperetur, conuertit se ad gentes, quæ in tenebris ignorantia & obstinationis sedebant. Tunc ablatum est ab illis Regnum caeleste, & datũ genti facienti maiores fructus. Tunc in illis locum habere coepit parabola illa Domini, cum reuersus nobilis & potens ille post subiectum sibi regnum, animaduertit & occidit omnes, qui dixerat. *Nolumus hunc regnare super nos: quod idem Iudæis uisum venit, qui cum Christum regem nollet accipere paulõ post à Romanis quibus traditi erant, omnes sunt uel trucidati, uel toto orbe dispersi.*

COLLOQVIVM.

ROGABIS Christum Dominum, pro infinita illa sua humilitate & mansuetudine, qua tribunali Pilati affans expectabat sententiam illam iniquam, qua

qua nobis timorem seueri & diuini tribunalis sui adimeret: vt per ipsius gratiam seuerè te ipsum diiudicans in hac vita, patienter aduersa omnia sustineas quæ ille pro peccatorum tuorum pœna persoluenda euenire sinit: vt in extremo iudicio, securè possis ante oculos Maiestatis illius consistere, ipsumque, vt verum Regem & Dominum, æterna laude & benedictione prosequi.

DOCUMENTA.

1. *IVDÆI animi perturbatione cæcati, scelus scelere cumulant. Cauemus ne vllum peccatum in mentem admittamus, ne per illud excacati in alia incidamus grauiora, nō discernentes, quid iustum, quid saluti nēstra conducibile sit.*
2. *Christus à Pilato interrogatus vnde esset, non respondit: vt discamus non esse proijciendas margaritas ante porcos, neq; de rebus sublimibus agendum apud homines indignos, & non intelligentes, ne eas contemnant.*
3. *Non debemus, vt Pilatus, potentiæ aut sapientiæ nostræ quicquam attribuere: sed agnoscere omnia profecta esse à Deo, sine cuius voluntate, nec folium arboris commouetur.*
4. *Si omnis potestas est desuper, vt nec homi-*

homines, nec damones quicquam contra nos possint sine diuino nutu, nemo in tentationibus, periculis, rebus aduersis timendus est, nisi solus Deus, & sperandū nihil illū permissurum, nisi quod ipsi maiorem gloriam, nobis utilitatem afferat.

5. *Auscultant* vocibus mundi dicentis: Si hoc facis non es amicus Cæsaris: qui tacita Dei inspiratione, ad bonū aliquod faciendum excitati, aut ad imperfectiōnem vel peccatum aliquod deserendum, respectu humano non obtemperant inspirationi.

6. Iudai quod repudiato Christo Cæsarem regem suum vellent, in tot mala inciderunt, & in perpetuam seruitutem: Sic qui relicta seruitute Christi, ad mundum redeunt, perpetua fiunt mundi mancipia, & cum mundo pereunt.

7. *Saculares*, qui viuunt ex præsripto legum mundi & carnis, operibus suis clamant: non habere se Regem nisi Cæsarem.

Religiosi item cum suo, non Superiorum iudicio & voluntate regi volunt, Rege caelesti repudiato, adherent terreno.